

Temps Ordinari - Vintè diumenge

[Jr 38, 4-6. 8-10](#)

[He 12, 1-4](#)

[Lc 12, 49-57](#)

1. L'evangeli d'avui és d'aquells que, en un primer moment, ens deixa desconcertats. Sempre diem que Jesús és benèvol i humil de cor, que vol la pau, que vol la unió, que vol que tots siguem germans.

I avui, Ell mateix ens assegura que ha vingut a calar foc i a portar la divisió. I amb quina força ho diu! Amb apassionament diríem.

Com entenc jo aquestes paraules de Jesús? Quan les escolto, sento també néixer divisió dintre del meu cor? Com reaccio?

2. Evidentment, Jesús desitja que els homes siguem capaços de viure en pau, sentint-nos germans. Precisament per aconseguir tot això, Ell va donar la vida i ens va deixar el manament d'estimar-nos els uns als altres.

Però no confonguem les coses: hi pot haver una pau i una unió falses, no volgudes per Jesús. Ell no vol una pau mandrosa: la pau dels qui s'instal·len en la vida còmoda de la mediocritat. Jesús no vol una pau que sigui fruit de l'evasió de responsabilitats.

Si, per evitar-nos problemes i complicacions, no protestéssim contra la mentida, contra l'abús dels dèbils, contra la injustícia, llavors, tal vegada no crearíem crispacions. Potser no. Però sols seria una pau i unió aparents, falses. Certament no seria la pau i la unió que vol Jesús, l'única que és sòlida, ferma, autèntica: l'única capaç de construir un món solidari, el Regne de Déu.

M'esforço per construir aquesta pau? O prefereixo callar per evitar-me complicacions?

Si fos així, no ens queixem perquè els governants, o qui sigui, contempen passivament el que passa en tants llocs de la nostra societat i del nostre món. Nosaltres, estaríem fent el mateix.

Hem de reconèixer que, sovint, som bastant incoherents. Nosaltres parlem molt, però potser en la pràctica, sols aspirem a un cristianisme "light" que s'evadeix de prendre compromisos. Però això no soluciona res.

3. No és això el que vol Jesús. Ell ens ha dit, d'una manera molt gràfica, que dins d'una mateixa casa n'hi haurà cinc de dividits: "Tres contra dos i dos contra tres".

Vol que entenguem que construir la seva pau, és a dir, acceptar l'evangeli amb totes les seves conseqüències, té un preu.

Si, seguint l'evangeli, jo prenc certes decisions, pot passar que no hi estiguin d'acord algunes de les persones que m'envolten. I llavors, es podrà crear a prop meu un clima hostil. Poc amistós.

Això pot passar, per exemple, si rebutjo de participar en un negoci "brut", o si em poso al costat d'una persona que es tractada injustament. O, també, si dono gratuïtament una part del meu temps, o si renuncio a la venjança, o em nego a avortar... Em diran que sóc estúpid, babau...

Però és aquesta l'actitud que ens demana Jesús: no que siguem violents o destructors, sinó que defensem els valors de l'evangeli. I que ho fem amb tanta fermesa, que no ens fem enrere, encara que hi hagi prop nostre persones que no ho entenguin.

Ser cristià és acceptar que el valor màxim de la vida, aquell que està per damunt de tots, és Jesús, el seu Evangeli.

És aquest el meu estil de viure? És aquesta la meua fermesa? Quin és, per a mi, el valor màxim, aquell que tinc per irrenunciable?

4. Finalment, Jesús també ens ha dit que venia "a calar foc a la terra". El foc a la Bíblia, és un dels signes de Déu. És aquest foc el que Jesús ve a propagar: del foc de Déu. No és un foc destructor com aquell que crema boscos, sinó un foc purificador que neix de l'amor que ens té.

A través de la Paraula de Jesús i del seu Esperit, es va destruint el mal que hi ha en nosaltres i es va purificant els nostres cors.

I un cor purificat, és un cor que estima. I és també l'única capaç de viure i d'irradiar la pau de Jesús: la verdadera pau.

Preguntem-nos si deixem obrar el Senyor en el nostre cor: si ens deixem purificar pel seu foc. Com canviaríem!

Reflexionem-hi.